Niemcy

Mai degrabă decât să introduceți o acțiune în instanță, de ce să nu încercați să soluționați litigiul prin mediere? Aceasta este o măsură de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) prin care un mediator le acordă sprijin celor implicați într-un litigiu în vederea ajungerii la un acord.

Pe cine puteți contacta?

Există numeroase organizații care oferă servicii de mediere. O listă neexhaustivă a unora dintre asociațiile mai mari dintre acestea cuprinde:

Asociația federală pentru medierea litigiilor de dreptul familiei [*Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V.* (BAFM): Fritschestraße 22, 10585 Berlin, Germania]

Asociația federală pentru mediere [*Bundesverband Mediation e.V.* (BM): Wittestraße 30K, 13509 Berlin, Germania]

Asociația federală de mediere a litigiilor în materie economică și profesională [*Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt e.V.* (BMWA): Prinzregentenstraße 1, 86150 Augsburg, Germania]

Centrul pentru mediere [*Centrale für Mediation GmbH & Co.KG* (CfM)]: Gustav-Heinemann-Ufer 58, 50968 Köln, Germania]

Baroul din Germania (grup de lucru pentru mediere în cadrul Baroului din Germania [*Arbeitsgemeinschaft Mediation im Deutschen Anwaltverein*), Littenstraße 11, 10179 Berlin, Germania]

Asociația germană pentru mediere [*Deutsche Gesellschaft für Mediation* (DGM), Friedrich-Ebert-Straße 10, 59425 Unna, Germania]

Forumul german pentru mediere [*Deutsches Forum für Mediation* (DFfM), Hohe Straße 11, 04107 Leipzig, Germania]

Centrul de mediere internațională pentru litigii de dreptul familiei și răpire de copii [*Internationales Mediationszentrum für Familienkonflikte und Kindesentführung e.V.* (MiKK), Fasanenstraße 12, 10623 Berlin, Germania]

Aceste asociații oferă sprijin părților care doresc să recurgă la un mediator să găsească un mediator potrivit.

În ce domenii este posibilă recurgerea la mediere și/sau în ce domenii este întâlnită cel mai frecvent?

În general, recurgerea la mediere este întotdeauna permisă atunci când nu se prevede expres prin lege că un anumit tip de litigiu sau o anumită chestiune trebuie judecată în instanță. Domeniile în care medierea este utilizată cel mai frecvent sunt dreptul familiei, drepturile de succesiune și dreptul comercial.

Trebuie urmate proceduri specifice?

La 26 iulie 2012, a intrat în vigoare în Germania Legea privind medierea (*Mediationsgesetz*), [articolul 1 din Legea pentru promovarea medierii și a altor căi de soluționare extrajudiciară a litigiilor din 21 iulie 2012, publicată în Jurnalul Oficial Federal I (*Bundesgesetzblatt I*), p. 1577]. Acesta este primul act legislativ care reglementează în mod formal serviciile de mediere în Germania. Legea transpune, de asemenea, Directiva europeană privind medierea în dreptul german (Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială, JO L 136, 24.5.2008, p. 3). Domeniul de aplicare a Legii germane privind medierea depășește cerințele directivei europene; în timp ce directiva vizează doar litigiile transfrontaliere în materie civilă și comercială, Legea germană privind medierea acoperă toate formele de mediere din Germania, indiferent de tipul litigiului sau de locul de reședință al părților implicate.

Legea germană privind medierea cuprinde doar dispoziții generale, întrucât mediatorii și părțile implicate au nevoie de suficientă marjă de manevră în cursul procesului de mediere. Legea definește inițial termenii de „mediere” și „mediator”, pentru a distinge medierea de alte căi de soluționare a litigiilor. Conform legii, medierea este un proces structurat prin care părțile implicate caută în mod voluntar și autonom o cale amiabilă de soluționare a litigiului, cu ajutorul unuia sau al mai multor mediatori. Mediatorii sunt persoane independente și imparțiale, fără putere de decizie, care îndrumă părțile implicate pe parcursul procedurii de mediere. Legea evită în mod intenționat stabilirea unui cod de conduită precis pentru procedura de mediere. Cu toate acestea, aceasta prevede o serie de obligații în materie de divulgare de informații și de restricții asupra activității, pentru a proteja independența și imparțialitatea profesiei de mediator. De asemenea, legislația obligă în mod formal mediatorii să păstreze cu strictețe confidențialitatea informațiilor furnizate de client.

Legea promovează soluționarea amiabilă a litigiilor prin includerea mai multor stimulente diferite în codurile de procedură oficiale (de exemplu, Codul de procedură civilă, *Zivilprozessordnung*). Astfel, de exemplu, atunci când părțile introduc o acțiune în materie civilă în instanță, acestea vor trebui să declare dacă au încercat deja să soluționeze litigiul pe căi extrajudiciare, cum ar fi medierea, și dacă există anumite motive pentru care nu au luat în considerare recurgerea la o astfel de procedură. De asemenea, instanța poate sugera ca părțile să încerce soluționarea conflictului prin mediere sau o altă formă de soluționare extrajudiciară; în cazul în care părțile refuză să aplice această opțiune, instanța poate dispune suspendarea procedurilor. Acordarea de asistență judiciară gratuită pentru mediere nu este avută în vedere în prezent. În temeiul § 278 alineatul (5) din Codul de procedură civilă, instanța poate, în scopul procedurii de conciliere și al încercărilor ulterioare de soluționare amiabilă, să îndrume părțile către un judecător de conciliere (*Güterichter*), care este desemnat special în acest scop și care nu are putere de decizie. Judecătorul de conciliere poate utiliza oricare dintre metodele de soluționare a litigiilor, inclusiv medierea.

Guvernul federal are obligația legală de a înainta un raport Bundestag-ului (camera inferioară a Parlamentului) cu privire la impactul legii în termen de cinci ani de la punerea în aplicare a acesteia prin intermediul raportului său din 20 iulie 2017. Raportul poate fi consultat aici. Acesta arată că medierea ca instrument alternativ de soluționare a litigiilor în Germania nu este încă utilizată în măsura în care este de dorit. Potrivit raportului, nu este necesară adoptarea imediată a unor măsuri legislative. Pe baza constatărilor din raport, guvernul federal va examina totuși modul în care se poate realiza mai bine obiectivul de promovare a medierii urmărit de Legea privind medierea.

Informații și formare

Informații generale sunt disponibile pe site-ul Ministerului Federal al Justiției (*Bundesministerium der Justiz*).

Nu există dispoziții legale care să definească profilul profesional al unui mediator. De asemenea, accesul la profesie nu este reglementat. Mediatorii înșiși trebuie să se asigure că dețin cunoștințele și experiența necesare (prin formare adecvată și cursuri de perfecționare continuă) pentru a îndruma părțile în mod corespunzător pe parcursul procesului de mediere. Legea germană prevede cunoștințele generale, competențele și procedurile care trebuie dobândite printr-o formare prealabilă adecvată. Orice persoană care întrunește aceste criterii poate exercita profesia de mediator. Nu există o vârstă minimă legală stabilită în acest sens și nicio cerință, de exemplu, ca un mediator să fi absolvit studii universitare.

În cazul în care părțile ar dori să obțină o garanție în sensul că mediatorul dispune de formare de specialitate și experiență suficientă în domeniu, acestea sunt libere să aleagă un mediator autorizat („*zertifizierten” Mediator*). În acest scop, Ministerul Federal al Justiției și-a exercitat competența de a emite un

instrument juridic și a adoptat „Regulamentul privind formarea și dezvoltarea continuă a mediatorilor autorizați” (*Verordnung über die Aus- und Fortbildung von zertifizierten Mediatoren*), stabilind astfel condiții mai specifice pentru formarea în vederea obținerii statutului de mediator autorizat și pentru alte cursuri de perfecționare pentru mediatorii autorizați, precum și cerințe pentru instituțiile de formare și perfecționare.
În prezent nu este avută în vedere o astfel de inițiativă oficială.
Actualmente, formarea ca mediator este furnizată de asociații, organizații, universități, întreprinderi și persoane fizice.

Care sunt costurile medierii?

Medierea nu este gratuită; plata face obiectul unui acord între mediatorul privat și părțile implicate.
Nu există dispoziții care să reglementeze onorariile pentru mediere și nu sunt disponibile statistici privind costurile. Se poate presupune în mod realist că onorariile variază aproximativ între 80 EUR și 250 EUR pe oră.

Este posibilă punerea în executare a unui acord care rezultă din procesul de mediere?

În principiu, un acord rezultat din procesul de mediere poate fi pus în executare cu asistența unui avocat (ca înțelegere a avocaților) sau a unui notar [ca act public notarial în temeiul §§ 796a-796c și 794 alineatul (1) punctul 5 din Codul de procedură civilă].

Link-uri relevante

Asociația federală pentru medierea litigiilor de dreptul familiei
Asociația federală de mediere
Asociația federală de mediere a litigiilor în materie economică și profesională
Centrul pentru mediere
Baroul din Germania

Ultima actualizare: 17/05/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.